

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816205712
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5816205712.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žiškova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený splnomocneným zástupcom: Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s. r. o., so sídlom Twin City Tower, Mlynské Nivy 10, 821 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: P. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O., o zaplatenie 1.190,28 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1Csp/67/2016-67 zo dňa 10. júna 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinstančný súd žalobu žalobcu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalobca sa voči žalovanému podanou žalobou domáhal zaplatenia 1.190,28 € s príslušenstvom, na podklade úverovej zmluvy, ktorou žalovanému poskytol úver formou povoleného prečerpania na bežnom účte. Žalovaný sa zaviazal úver splácať formou splátok, realizovaných z jeho bežného účtu. Z listinných dôkazov považoval za preukázané, že 14.12.2006 žalobca akceptoval žiadosť žalovaného o povolené prečerpanie zo dňa 8.12.2006, v ktorej žiadal o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania bežného účtu vo výške 30.000,- Sk. Žalobca povolil žalovanému požadovaný úverový limit. Zo žaloby však nemožno zistiť, akú sumu žalovaný skutočne vyčerpal, v akých čiastkach a termínoch realizoval výbery z bežného účtu, ani to, či žalovaný úver splatil aspoň čiastočne, ak áno, v akých splátkach (jednotlivé peňažné čiastky a termíny úhrad). Súd nepovažoval za postačujúce tvrdenia žalobcu v žalobe, bez uvedenia konkrétnych údajov o čerpaní úveru a jeho prípadnom splácaní. Pokiaľ sa i v žalobe obmedzil len na odkaz na prehľad splácania, ide o rozsiahlu a neprehľadnú tabuľku, doručenú v prílohe žaloby. Uviedol, že v zmysle ust. § 150 ods. 1 CSP majú strany povinnosť tvrdenia, ktorá sa týka podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení, to znamená, že strana, aby bola v konaní úspešná, musí splniť aj dôkaznú povinnosť, teda uviesť podstatné skutkové tvrdenia, odôvodňujúce jeho právo a predložiť alebo označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca neuviedol skutkové tvrdenia, ktorými by odôvodnil vznik ním tvrdeného práva, v žalobe nešpecifikoval podstatné skutkové tvrdenia, odkázal na prehľad splácania, zrejme s tým, aby si súd urobil sám výpočet vyčerpaných a splatených peňažných prostriedkov a následne si sám „doplnil“ skutkové tvrdenia, ktoré však mal poskytnúť žalobca. V tomto smere poukázal na ust. § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. To znamená, že súd nemôže nahrádzať procesnú aktivitu žalobcu a pokiaľ si žalobca takúto povinnosť nespĺnil, musí znášať procesné dôsledky v podobe zamietnutia žaloby. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadnil síce úspech žalovaného v spore, avšak zo skutočností vyplývajúcich zo spisu zistil, že mu žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s konaním na súde nevznikli.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Upriamil pozornosť na skutočnosť, že žalovaný bol počas celého konania nečinný a nerozporoval žiadne skutkové okolnosti. Konajúci súd na jednej strane uvádza, že žalobca nemôže skutkové tvrdenia nahradiť označením dôkazov, avšak na druhej strane absentuje akékoľvek skutkové tvrdenie na strane žalovaného. Za takéhoto stavu je podľa neho potrebné považovať všetky skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 220 ods. 2 CSP a skutočnosť, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by bolo skutkovým tvrdením napadnuté akékoľvek tvrdenie žalobcu, čo považoval za závažné porušenie práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázal na čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a rozhodnutia Ústavného súdu SR III. ÚS 909/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/06. Zdôraznil, že konajúci súd nemôže zamieňať ochranu spotrebiteľa s povinnosťou skutkového tvrdenia žalovaného a nemôže sám spochybníť skutkové okolnosti tak, ako to prezentuje strana sporu. Zastal názor, že rozpísanie dlžných súm formou priloženej prehľadovej tabuľky predstavuje najprehľadnejší možný spôsob zobrazenia dlžnej sumy. To vyplýva i zo stanoviska Krajského súdu Trenčín vo veci 17Co/449/2016 z 25. októbra 2017. Dal do pozornosti, že v obdobných prípadoch bol nárok žalobcu vyhodnotený ako dôvodný. Za nesporné preto považoval jeho legitímne očakávanie, že obdobne bude jeho nárok posúdený i v predmetnom konaní. Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto podľa neho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žiadal, aby odvolací súd jeho rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom podaného odvolania a jeho dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v súvislosti s ustanovením § 391 ods. 1 CSP.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno odstrániť v odvolacom konaní.

5. Za podstatnú v prvom rade odvolací súd považoval skutočnosť, že prvoinštančný súd neurobil všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 116 ods. 1 CSP. V zmysle tohto pravidlom pri doručovaní žaloby fyzickej osobe je obligatórnosť vyšetrovacích úkonov vo vzťahu k pobytu žalovaného, napríklad dopytom na Sociálnu poisťovňu, daňový úrad, ústav na výkon trestu odňatia slobody a podobne. V tejto súvislosti odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd nevykonával všetky úkony potrebné na zistenie pobytu žalovaného, neurobil ani dotaz na sestru žalovaného, a to i napriek tomu, že zo spisu vyplýva jej meno, i adresa, na ktorej aktuálne býva (vyjadrenie Obce O. č.l. 34 spisu). Naviac, z odpovede na lustráciu v registri obyvateľov vyplýva, že od 30.5.2019 má žalovaný vyznačený trvalý pobyt v obci O. okres E., čo v zmysle ustanovenia § 5 zákona č. 500/2004 Z.z. znamená, že adresou takéhoto občana na účely doručovania písomnosti od orgánov verejnej správy a iných štátnych orgánov a na účely zápisu do zoznamu voličov, je adresa sídla obecného úradu tejto obce. V takom prípade obec je povinná spôsobom v mieste obvyklým, najmä oznámením na úradnej tabuli upozorniť prihláseného občana, že mu bola alebo že mu má byť doručovaná písomnosť. Bude preto potrebné, aby v ďalšom prvoinštančný súd prioritne vykonal všetky úkony potrebné na zistenie pobytu žalovaného a na možnosť doručenia žaloby žalovanému tak, ako to predpokladá ustanovenie § 116 CSP v súvislosti s ustanovením § 5 zákona č. 500/2004 Z.z. v platnom znení. V zmysle ustanovenia § 292 CSP, súd pri prvom procesnom úkone vo vzťahu k spotrebiteľovi zároveň vhodným spôsobom spotrebiteľa poučí o možnosti zastúpenia, jeho procesných právach a povinnostiach, o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

6. Za nesprávny odvolací súd považoval i postup prvoinštančného súdu, pokiaľ žalobu žalobcu bez ďalšieho zamietol s odôvodnením, že z ním podanej žaloby nebolo možné zistiť, akú sumu žalovaný vyčerpal formou povoleného prečerpania na bežnom účte, v akých čiastkach a termínoch realizoval výbery z bežného účtu a zo žaloby nevyplýva ani, či žalovaný úver splatil aspoň čiastočne a ak áno, v akých splátkach (jednotlivé peňažné čiastky a termíny úhrad). Naopak, podľa názoru odvolacieho súdu zo žalobcom predloženej tabuľky ako prílohy podanej žaloby tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú a je ich možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť.

7. Priloženú tabuľku podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné považovať za odkaz na označené dôkazy v zmysle ustanovenia § 132 CSP, nakoľko práve prostredníctvom nej žalobca prehľadným spôsobom opísal rozhodujúce skutočnosti o tom kedy, teda v akom mesiaci a roku, akú sumu žalovaný vyčerpal, koľko uhradil na istinu, úroky z úveru, teda akú celkovú finančnú čiastku v tom, ktorom mesiaci na úhradu úveru poskytol a aký zostatok úveru bol ako rozdiel čerpaných finančných prostriedkov a finančných prostriedkov žalovaným vrátených v tom, ktorom mesiaci vedený.

8. Bolo preto potrebné, aby súd nielen doručil žalovanému žalobu, ale spolu s doručením žaloby ho vyzval, aby v určenej lehote sa k žalobe podanej žalobcom písomne vyjadril a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, prípadne pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 167 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

10. V zmysle uvedeného ustanovenia v spotrebiteľských sporoch výnimočne môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrholi (tzv. príklon k vyšetrovaciemu princípu), ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci. Takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov, čo znamená, že v spotrebiteľských sporoch sa súd nemôže spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám.

11. Pokiaľ prvoinštančný súd v konaní takto nepostupoval, znemožnil stranám, aby vykonávali procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Za nie bez významu odvolací súd považuje podotknúť, že z Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 002336424R zo 14.12.2006 vyplýva, že nielenže žalobca poskytol povolené prečerpanie z bežného účtu žalovanému do výšky úverového limitu 30.000,- Sk od 14.12.2006, ale i to, že zmluvné strany sa dohodli, že výška úrokovej sadzby a sadzby úroku z omeškania bude určená v Obchodných podmienkach pre povolené prečerpanie bežného účtu, ktoré tvoria súčasť tejto Zmluvy. V nadväznosti na uvedené v ďalšom konaní bude potrebné zo strany prvoinštančného súdu v prípade preukázania nárokov žalobu uplatnených v konaní posúdiť platnosť takéhoto dojednania v zmysle ustanovenia § 53 a nasl. OZ.

13. Vychádzajúc z uvedeného, odvolaciemu súdu neostávalo, než rozhodnutie prvoinštančného súdu ako predčasné zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní prvoinštančný súd v intencióch zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu v prvom rade doručí žalobu žalovanému, vyzve ho na vyjadrenie k podanej žalobe, predloženie dôkazov, poučí o možnosti zastúpenia v predmetnom spore, žalobcu vyzve na preukázanie ním tvrdených skutočností, či už v podanej žalobe alebo v žalobe priloženej tabuľke. Po vykonanom dokazovaní a zohľadnení platnej právnej úpravy, o veci opätovne rozhodne. Zároveň rozhodne i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)